

- ▣ Servei d'urgència permanent i immediat
- ▣ Restauració del teu pis com nou
- ▣ Cobertura d'atracament al carrer

SUBSCRIPCIONS EDICIÓ IMPRESA BLOG CONTACTE

DISSABTE 9 DE FEBRER, 2013 14.31 HORES

[Portada](#)
[Política](#)
[Economia](#)
[Societat](#)
[Pirineu](#)
[Cultura](#)
[Esports](#)
[Opinió](#)
[A la contra](#)
[Tecnologia](#)

Entrevista

Arnau Obiols: «Si no m'agradés no el tocaria, per molt tradicional i català que sigui el cançoner»

Classificació 5.00 (2 Vots)

0
 0
 0

A. L. ORDINO

BATERIA. Actua aquesta nit a Ordino en el cicle JazzHivern.

Tercera funció del cicle JazzHivern, aquesta nit a l'Auditori Nacional, i un debut tan prometedor com exòtic, i això que ve de la Seu: el del bateria Arnau Obiols (1985), exalumne de l'escola Harmonia recentment embarcat en una singladura personalíssim: l'ha batejat com a Projecte Pirene i es proposa fusionar el cançoner tradicional amb el jazz i la improvisació, un insòlit maridatge, en fi, entre unes melodies eminentment locals amb un gènere vocacionalment global. Tot al mateix sac. ¿Visionari? ¿Temerari? La resposta, a Ordino. A Obiols l'acompanyen els altres tres pirenes: Pol Omedes, a la trompeta; Pau Solsosa, al pinao, i Emily Smejkal, al contrabaix.

–Improvisació, jazz i cançó tradicional... ¿Per quin ordre? ¿Què hi posa el caldo, i què, els condiments?

–La part tradicional són totes aquestes melodies del Pirineu que s'havien transmès per tradició oral i que constitueixen una part molt íntima del meu despertar musical; posteriorment, a Barcelona, vaig entrar en contacte amb el món del jazz i de la improvisació, que és el que he tocat els últims anys. I el projecte Pirene és la confluència d'aquests dos mons aparentment tan diferents però per mi importantíssims.

–La música tradicional catalana, ¿li interessa per tradicional o per catalana?

–M'interessen melodies de tot arreu. Però no m'interessa una cosa que sona igual a Ordino que a Barcelona o que a l'altra punta del món. Això, no. El cas és que sóc de la Seu, conec el repertori tradicional i sobretot el sento molt pròxim. Amb això vull dir que si no m'agradés, per molt pirinenc, per molt català que fos, no el tocaria. Ho tinc claríssim. No ho faig per salvar el cançoner sinó perquè m'atrapa.

–Aclareixi'm el dubte: ¿Què ens proposa: una melodia popular amb arranjaments jazzístics o, al revés, jazz hard amb reminiscències vagament tradicionals?

–El punt de partida és el cançoner tractat de forma instrumental. El cançoner, no la música de ball ni tampoc l'infantil. Parteixo d'una melodia que pot ser molt senzilla, en respecte al màxim pel que fa a mètrica, ritme i la sonoritat, i la passo pel sedàs del jazz i de la improvisació. És la forma que entenc ideal per actualitzar-la.

–¿Per exemple?

–Una pregària per fer ploure que es cantava al Pallars, cançons de bressol; la Dama d'Aragó, una de les balades més

El percussionista alyurgellenc, que debuta aquesta nit a Ordino al capdavant del Projecte Pirene Foto: EL PERIÒDIC

La primera revista femenina andorrana, ja al teu quiosc!

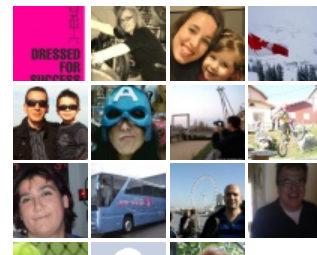
esfemení

Visualitza aquí la versió digitalitzada.

Troba'ns a Facebook

El Periòdic d'Andorra

A 2.079 persones els agrada El Periòdic d'Andorra.

Els + llegits

PER CARNAVAL TOT S'HI VAL - Les...

Els nens de l'Escola Andorrana d'Escaldes-Engordany van celebrar ahir la tradicional rua de Carnaval...

★★★★★ 56

Carchat s'incorpora a Renault com...

Disputarà tot el calendari, excepte Canàries, amb un Mégane RS N4: «Estic molt il·lusionat»Disputarà tot...

★★★★★ 43

El FC Andorra vol deixar enrera el...

A casa avui es pot gaudir del vòlei amb el duel entre el CV Andorra i el Cajasol Juvasa (18.30h)A casa...

★★★★★ 57

Suspena la 5a jornada de les...

Ahir al matí ja es van confirmar dues suspensions més d'esdeveniments esportius que...

★★★★★ 38

Tweets dels usuaris

conegudes del cançoner català; peces recuperades pel Pont d'Arcalis...

–¿I si es dona el cas que no en conec cap –i vostè perdoni?

–Potser no en coneixereu la melodia en concret, però segur que culturalment la sentireu molt pròxima. Pel tipus d'arranjament que fem, les cançons remeten al nostre entorn pirinenc. Però és més fàcil de sentir que no d'explicar, així que millor pugem aquesta nit a Ordino.

–El cançoner, ¿el va conèixer de petit, via materna, o l'ha descobert de gran?

–Una bona part l'he conegut a mesura que investigava, escoltant gravacions antigues; una altra, perquè ja de ben petit demanava a les padrines que em cantessin les cançons que recordaven. Però no ens enganyem: el cançoner tradicional, avui, no és música popular; més aviat el contrari. És més encertat parlar-ne com de música amb arrels.

–Li demanava precisament per això: fa la sensació que la música tradicional ho va deixar de ser.

–Fins a la generació dels padrins, en potser la dels pares, sí que els va arribar de manera més o menys oral. A la meua hi ha hagut un trencament considerable, sí, però no total.

–No voldria ser impertinent, però hi veig una aparent contradicció entre una cosa tan urbana, de cava i soterrani com el jazz, i el món eminentment rural del cançoner.

–Ho pot semblar, però aquesta dèria de buscar les arrels tradicionals a partir del jazz, precisament, ja s'ha assajat amb notable èxit a altres països europeus. Israel, per exemple. Jo no ho entenc com una contradicció sinó –com ja he dit– com una forma d'actualitzar el cançoner.

–¿Té el projecte Pirene alguna cosa a veure amb Populina, que Manel Camp i Llibert Fortuny ens van portar a l'última Setmana del Jazz? Ho dic perquè ells també s'inspiren en el cançoner.

–No m'hi sento gaire identificat. El que pretenc és que les melodies tradicionals m'inspirin a l'hora de crear noves sonoritats a través del meu llenguatge musical, que és el del jazz. No una altra cosa. No li trobo el sentit a agafar el Cargol treu banya i fer-ne una versió bebop. Per això, escric directament un tema bebop o agafa un tema de Charlie Parker.

–Quan sentim parlar d'improvisació a un músic de jazz, els profans ens espantem. ¿Pugem espantats?

–Al contrari: hi ha improvisació, sí, però tot és molt melòdic, molt líric, i hi haurà qui sortirà de l'Auditori cantant algun solo, ja ho veureu.

–No deixa de ser exòtic que un bateria lideri una banda; sona com aquells centrals expeditius que quan es fan entrenadors aposten per un futbol de toc i filigrana.

–No hauria de ser tan estrany. Que jo sigui bateria no implica que els meus arranjaments siguin predominantment rítmics i que fluïxegin en altres aspectes. De fet, els he preparat des del piano, i fins i tot m'he trobat que tenia molt clares les parts de la resta dels músics i, en canvi, no sabia què fer amb la bateria.

–Per anar acabant: ¿uina relació manté amb el nou folk català, estil Manel i companyia? ¿Li interessa molt, poc o res?

–M'interessa saber què passa però la veritat és que si no ho enganxo per la ràdio no ho escoltaré.

–I el rock català, ¿va tenir algun paper, en la seva formació musical?

–És clar que els anava a veure a la festa major de la Seu, però mai n'he sigut gaire fan, això també.

Per a més informació consulti l'edició en paper.

pattybi #tomacastanya
@PeriodicAND: Una temporada d'hivern amb cinc metres de neu caiguda d1vr.it/2wNz19 #andorra
 10 hours ago · reply · retweet · favorite

appleseu La Haute Route Pirineus a la Seu via [@PeriodicAND](https://twitter.com/PeriodicAND) [@Haute_Route](https://twitter.com/Haute_Route): ow.ly/hxjSc
 yesterday · reply · retweet · favorite

laubellido Molts ànims Toni!!! Un extrebador de banca inicia una vaga de fam elpariodicandorra.ad/societat/2

Afegeix un comentari...

Comenta utilitzant...

Complement social de Facebook

Escriure un comentari

Nom (requerido)

E-mail (obligatori)

Sitio web

1000 símbols

Subscriure's a la notificació de nous comentaris

Actualitzar

Enviar

JComments

[Qui som](#) [Tarifes de Publicitat Web](#) [Avís legal](#) [Els nostres e-mails](#) [Dades de la web](#) [Connexió](#) [Cultura](#) [Contacte](#)

Enllaços d'interès

[Trànsit](#) | [El temps](#) | [Les pistes](#) | [La borsa](#) | [Pàgines grogues](#)

Copyright © 2013 El Periòdic d'Andorra - Actualitat Andorra, Notícies Andorra. Tots els drets reservats. Produït per **Andornet**.